

అత్త - కొడలు

అత్తా కొడలూ వున్న యింట్లో అన్నీ పేచీలే! “అందుకే అత్తలేని కొడలు వుత్తమురాలు! కొడలులేని అత్త గుణ వంతురాలు” అన్నారు. ఇక కథలోకి వద్దాం. ఒక యింట్లో అత్త, కొడలు, కొడుకు వున్నారు. అత్తా కొడళ్ల పాతు జొన్నపాత్రని వేరే చెప్పాలా? అత్త ఒక రోజు వంటచేస్తే కొడలు రెండవ రోజు వంటచేస్తూ, జీవితరథాన్ని సాఫీగా నడిపించేస్తున్నారు. ఒకరోజు అత్త వండిన వంటకాన్ని కొడలు దెప్పతూ, “అబ్బే! అన్నంలోని కేమీ లేదు! యేంవేసుకొని తినడం” అని గర్జించింది. అత్త గబ గబా వచ్చి, “అయ్యో! కొడలా! యేమీ లేకపోతే తలుపువేసుకొని తిను. లేకపోతే పిటవేసుకొని తిను” అంది బధాలను బాంబు ప్రెచ్చినట్లు పాపం! కొడలు చిన్నపోయింది. అయినా ఘోర వనితలు! వీరవనితలు! అపజయానికి శంకిస్తారా? తిరిగి ప్రతికారముచేయుటే వారి పరమావధి. మరునాడు కొడలు అన్నంలోనికి యేమీ ఆధారం చెయ్యకుండా వట్టి అన్నమే వార్చిపెట్టింది. ఇది చూసి అత్త “అయ్యో కొడలు పిల్లా! నీమొగుడు యేంపెట్టుకు అన్నం తింటాడే” అంది మాటవరసకి. వెంటనే కొడలు “అ! సింగినాథం జీలకర్ర! గోచీపెట్టుకుతింటాడు” అంది. అప్పుడు అత్తగారి బుర్రలు “అవును! కుక్కకరిస్తే దానికి చెప్పదెబ్బే! మనమేలాగు ప్రవర్తిస్తే అలాగే ఫలం వస్తుంది. మనకు టకటకా!!! యెటువంటి సమాధానము చెప్పింది” అని ప్రతిఫలించాయి యీ వూహలు. కాని మానధనురాలు అత్త యీ పరాభవాన్ని భరించగలదా? వెంటనే “ఏ పిల్లా! యిలాగ షెంకి జబాబులిస్తే? పుట్టింటికి పంపించేస్తా!” అని మొరిగింది. “చిత్తం! తమకి తోచింది చెయ్యండి” అంది కొడలు కులుకుతూ. అహా! అఖిలాంధ్ర అత్తా

కొడండ్రమధ్య యిట్టి సుహృద్భావము వేయి సంవత్సరములు వెలుగెందు గాక!!! జై అత్తాకొడండ్ర అవినాభావ సంబంధానికి జై! అంధ్రనాయకుల ఐక మత్యాన్ని మరిపిస్తున్నాదీకథ! లేరా గాయక వీరా! పాడురా” జయ జయ జయ హే” అని అత్త కొడండ్రకి జయ గీతాలు. చిత్రించురా! కవికుమారా! ఇట్టి ఆదర్శ అత్తా కొడండ్ర జీవితం.

వి. యస్. నారాయణ.

* * *
ప్రేమ దంపతుల
సయ్యాటలు

రాత్రి 9-30 గంటలైంది. అప్పుడే ‘అందాజ్’ పిక్కరు చూసి వచ్చారు సవీన దంపతులు. వారి హృదయాల్లో క్రొంగొత్తభావాలు పరుగులు తీస్తున్నాయి. పిక్కరులోని ప్రేమదంపతుల సయ్యాటలు మరుపుకు రావటం లేదు. వారిలా రెండు టేబిలుచుట్టూ పరిగెత్తాలని సయ్యాటలు ఆడాలని మూర్తికి కోరిక వుట్టింది. జంకుతూ మూర్తి తన కోర్కెను వెళ్ళబుచ్చాడు భార్యకు.

క్రోత్తరోజులు కదండీ! ఎవరికైనా అనుమానంగానే ఉంటుంది. సిగ్గుతో భర్తకు ఎదురుచెప్పడాన్ని గుండెలు లేక తప్పసనరిగా పప్పుకుందామె. కానీ ఏం లాభం? వారిదగ్గర టేబిలు లేకపోయింది. మూర్తి ఆలోచించాడు దీర్ఘముగా. అటకుమీద ఉన్న ఊరగాయ జాడీని క్రిందికి దించాడు. గది నుద్వభాగంలో దాన్ని పెట్టి రెండు టేబులులా భావించుకున్నారు ఆ ప్రేమ పక్షులు.

“నీపాటలు నర్గిరువైతే నా విక్షను కపూరుదైతే ప్రేమపక్షుల్లా విహరిద్దాం స్వేచ్ఛవాయువులు పిలుద్దాం!”
ఇరువురిలో ఉద్రేకం హెచ్చయింది. నాళ్ళలో వేడిరక్తం ప్రవహిస్తూంది.

ప్రియురాలా?

... రచన : “మోహాబాబు” ...

*

పరిమళపుష్పము నీవైతే
మకరందముసుగ్రోలు భ్రమరము నేనాదు,
చుక్కల్లా చంద్రుణ్ణి నేనైతే—
చుక్కల్లా నీవొక చుక్కవుదు
ప్రేమ సౌధాన్ని నిర్మిద్దామా?
ప్రియురాలా

ప్రణయ సామ్రాజ్యము నేలదామా?
ప్రియురాలా!!

* * *

రమ్యతరాజిల్లు రమణీయ ప్రకృతిలో
కడురమ్యముగ ఆడుకుందామా?
ప్రియురాలా!
కమ్మగా సంగీతం పాడుకుందామా?
ప్రియురాలా!!

జాడీచుట్టూ పరిగెత్తున్నారు. సెకెండ్లు గడుస్తున్నాయి...నిమిషాలు పరిగెడుతున్నాయి. ఆమె జడలోని సంపంగెలు క్రిందకు రాలిన్నాయి. మూర్తి చమట బిందువులు కూడా రాలిన్నాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె వాలుజడ మూర్తి సదుముకు హంటర్ లా తగులుతూంది. ఆ దెబ్బలు మూర్తిని వేరే ప్రపంచంలోకి తీసుకుపోతున్నాయి.

ఆమె అలసిపోయింది. కాళ్ళు పట్టు పట్టాయి. ఆ వేగాన్ని ఆపుకోలేక ఆమె అమాంతంగా జాడీమీద పడ్డది. ఆమె కాలుతగిలి మూర్తికూడా ఆమెమీద...

కొంప ముణిగింది. జాడీ బ్రద్దలయింది. ఊరగాయ (పాపం! మూర్తికి ఎంతో ఇష్టం) నేలపాలయింది. వారిలో సలసల మరిగే రక్తం చల్లబడ్డది. మనస్సులలోని కోర్కెలు ఎగిరిపోయాయి. రెండు రోజులు వళ్ళునోవ్వులతో కాళ్ళ పీకులతో బాధపడ్డారు.

మానరం భుజంగరావు.